

[Finansministeren.]

hvad de har sagt tidligere, og hvad de siger senere. Hvad der i denne henseende er af interesse, har jeg svært ved at gennemskue, bortset fra smådrilleriet, som kan ligge deri.

At det ærede medlems parti ikke vil medvirke til lovforslagene, kom, tør jeg måske sige, ikke som noget chok for mig; jeg havde faktisk forudset det. Det ærede medlem mente, at hvis jeg skulle have et skilt hængende hjemme, skulle det ikke være et skilt, hvorpå der stod: „Hvad er et hjem uden en fader eller moder?“, men så skulle der stå: „Hvad er et hjem uden skatter?“ Jeg behøver ikke ligefrem at have det hængende, men jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at synspunktet tildels er rigtigt. Det ærede medlem vil ikke tage mig det ilde op, når jeg siger, at der er visse former for skat, som man nødig vil have i sit hjem på den ene eller den anden måde.

Jeg er ikke i stand til her i dag at give de oplysninger om forhandlingerne, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke kunne ønske. Jeg ved, at det ærede medlem har ønsket nærmere oplysninger herom, og det ærede medlem vil også få dem, men i dag kan jeg ikke give dem af den simple grund, at jeg ikke har taget materialet med herover, for at sige det ganske åbent. Det ville også være en temmelig omfattende historie at gøre rede for i nogle få bemærkninger, men det vil være muligt i udvalget at give de mere generelle oversigter, som det ærede medlem måtte ønske, hvorefter det ærede medlem på anden vis kan gøre sig bekendt med det materiale, der i det hele er tale om.

Det ærede medlem spurgte mig, om det toldudvalg, der forhandler, er bemyndiget til at arbejde for sådanne nedsættelser af andre landes told, som skulle forudsætte, at man handlede hele Danmarks toldlovgivning væk. En sådan beføjelse har det pågældende toldudvalg ikke.

Jeg takker de ærede ordførere, der har erklæret sig villige til en saglig forhandling om lovforslagene, og udtrykker håbet om, at vi med det fremrykkede tidspunkt må kunne mødes i løbet af de kommende dage i et sagligt arbejde på et hurtigt resultat inden den 1. april.

Aksel Møller: Den højtærede finansminister fremsatte nu nogle ganske interessante oplysninger om den finansielle situation, som den efter hans opfattelse ville tegne sig i finansåret 1949—50. Det er den højtærede ministers tal, som må danne grundlaget for den endelige afgørelse af, hvorvidt

disse skatter skal bevilges ministeren helt eller delvis. Den højtærede minister sagde, at der i det kommende år ville blive indtægter på 2,15 milliarder kr. og udgifter på 2,06 milliarder kr., altså et overskud på 90 mill. kr. Jeg tillader mig at spørge den højtærede minister, om jeg har uret, når jeg siger, at det er, efter at den højtærede minister har afholdt 285 mill. kr. til afskrivning på § 26 I. K. Aktivposter til særlig afskrivning, stammende fra besættelsestiden. Jeg går udfra, at disse 90 mill. kr. også fremkommer som overskud, efter at den højtærede minister har udredet et beløb i kraft af forbrugsafgiftsloven direkte til afskrivning på reguleringskontoen i nationalbanken. Hvor stort dette beløb vil blive, ved jeg ikke, men bestemmelsen, som er foreslået forlænget, går ud på, at det beløb, der overstiger 180 mill. kr., skal gå til denne direkte afskrivning på reguleringskontoen, hvilket er ensbetydende med, at der altså i det kommende år, alt taget i betragtning, udover overskuddet på 90 mill. kr. vil være afskrivninger på 285 mill. på aktivposter til særlig afskrivning og et beløb, der vistnok sidste år var på 230—240 mill. kr., fra forbrugsafgifterne direkte til afskrivning på reguleringskontoen.

Jeg har nævnt disse tal for at vise, at et overskud på 90 mill. kr. ingenlunde er udtryk for, hvor stor en margin der kan opereres med. Det er klart, at ønsket om at sanere landets pengevæsen må være levende hos os alle, men spørgsmålet er, om vi nu ikke befinder os i en situation, hvor saneringen af landets økonomi ikke er et spørgsmål i samme grad som før om overbalancering af statens regnskaber, men om igennem en skattelettelse at nå til sænkning af leveomkostningerne. Vi oplever nu, at den danske befolkning på en helt anden måde end før selv økonomiserer. Tilbagegangen i forbruget indenfor forlystelsesindustrien, som vi har diskuteret det her, tilbagegangen i fyldningsgraden i biografteatre og teatre er altsammen udtryk for, at befolkningens forbrug nu har et sundere forløb end før. Det betyder efter mit synspunkt, at man nu i højere grad, end man kunne tidligere, kan påvirke landets pengepolitiske situation på rigtig måde over skattelettelsen. Derfor vil jeg have lov til under bedømmelsen af den finansielle situation, der tegner sig for næste år, at tage i betragtning, at der, før overskuddet på de 90 mill. kr. fremkommer, er udredt 285 mill. kr. til afskrivning på § 26 I. K.